

توزین دلالی روایات عرضه بر قرآن با تاکید بر نظر محقق نائینی

چکیده محتوایی

بیان مدعا (حجت الاسلام آل نبی):

در میان ملاک-های گوناگون-گونی که برای پالایش روایات مورد توجه عالمان علم اصول قرار گرفته، استوارترین راه عرضه روایات بر قرآن کریم است. زیرا از سویی قرآن، کلام الهی و منبع پیراسته از هر ناراستی است. و از سوی دیگر مفاد اخبار عرضه، ضرورت اعتبار سنجی اخبار با قرآن می-باشد. از آنجا که مدلول روایات عرضه متفاوت و گاه چند وجهی است، پژوهش حاضر در پی واکاوی این پرسش است که از منظر محقق نائینی مدلول روایات عرضه چگونه قابل تفسیر است و وجه تمایز آن از سایر دیدگاه-ها کدام است؟ مساله تحقیق حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه-ای، مواردی همچون منطق تقدم کتاب، معنا شناسی اخبار عرضه و اختصاص یا عدم اختصاص به باب تعارض را مورد بررسی قرار داده روش و «دیدگاه قضیه خارجی دانستن روایات عرضه» از منظر نائینی را ترجیح داده است. یافته این دیدگاه اشکال عمده در دانش اصول نسبت به مفاد اخبار عرضه و تخالف روایات و قرآن کریم را پاسخ می-دهد.

ناقد اول (حجت الاسلام اخوان):

اهمیت موضوع زیاد است، شاید بتوان مدعی شد که اولین کسی که عرضه روایات بر قرآن را عمل کرد حضرت صدیقه طاهره (س) است؛ سوال مورد پژوهش با عنوان مقاله سازگار نیست، سوال اصلی باید کاملاً منطبق با عنوان باشد؛ مواردی در مقاله مصادره به مطلوب است، در میان ملاکهای گوناگونی که مورد بررسی قرار گرفته است استوارترین راه عرضه بر قرآن است که این ادعا ست در حالیکه در مقاله فرموده اید مورد قبول همه نیست؛ شتابزدگی در مقاله زیاد است چون عباراتی که مورد استناد واقع شده است ثابت کننده نسبت ها نیست؛ شما در واقع مهمترین چیزی که از محقق نائینی نقل کرده اید قضیه خارجی دانستن روایات عرضه است؛ تفاوت قضیه حقیقی و قضیه خارجی را بیشتر بایستی توضیح دهید؛ بحث سندی و تاریخی و جغرافیایی روایات خیلی جای کار دارد و به تبیین قضیه خارجی کمک می کرد.

ناقد دوم (حجت الاسلام پورکیوان):

از قلم روان، شیوا و ساختارمند نویسنده استفاده کردم و سلیس و روان نویسی ایشان قابل ستایش است؛ روش مقاله را توصیفی تحلیلی عنوان کردند که با عنوان مقاله همراه است؛ رویکردهای شما در چکیده و مقدمه و مضمون رویکردی مشخص نیست، هم جهت عقلی و هم جهت نقلی در بحث دارید؛ جا داشت نسبت به مبانی که در این مقاله ذکر کردید، تحقیقاتتان را اشاره می کردید؛ ترتیب مطالب در نویسندگان را به لحاظ تاریخی رعایت نکرده اید؛ استناد بعضی از مطالب روشن نیست.